

ES VEN GERMÀ PETIT

Suggeriments per a una
tasca pedagògica

I - TREBALLEM A L'ESCOLA ABANS D'ASSISTIR A L'ESPECTACLE

1. Expliquem als nens, que la història que veurem és una adaptació del conte amb el mateix nom.

Se'n diu adaptació al fet de traslladar un conte, ampliant-ne els diàlegs i convertint en una escenografia allò que està dibuixat al paper, per tal que els nens i nenes espectadors s'endinsin en la història i es fusionin en les aventures que s'expliquen per mitjà de titelles. En definitiva, fer que la història prengui vida dalt de l'escenari i davant dels nens.

La música en directe i les cançons, reforcen la història en la que el titellaire sovint, li toca involucrar-se en els

esdeveniments, sigui davant la necessitat de fer raonar la Nina, sigui per ajudar a resoldre les dificultats que aniran sorgint.

Tot plegat, conforma un espectacle alegre, festiu, emocionant i emotiu i no gens menys, propici a reflexionar plegats grans i petits.

A grans trets, expliquem als infants que la història gira al voltant de l'arribada d'un nou fill a la família i la convivència entre germans, com de l'expectació i il·lusió inicial de la Nina, la protagonista, passa a estar-ne tipa del seu germà perquè tot li trenca, la mulla i la fa empipar, fins arribar a la decisió de vendre'l.

2. Intentem plegats entrar en situació i imaginem punts de vista:

- Què fariem nosaltres en el lloc de la Nina.
- Entenem que la Nina s'enfadi amb tot el que en Nino li fa.

3. Plasmem en dibuixos el que hem imaginat i parlat.

- Compartim l'expressió gràfica i personal que n'hem fet i l'expliquem.

II - ENS PREPAREM PER ASSISTIR A L'ESPECTACLE

1. Què vol dir anar al Teatre?

- En aquest cas, anar al teatre vol dir anar a veure el treball que uns artistes han preparat especialment per a que els nens en gaudeixin.
- Què és un artista?
- Un muntatge de titelles és l'obra d'uns quants artistes que treballen plegats creant:
 - La història i els diàlegs.
 - Els titelles, l'escenografia i els vestits dels actors-titellaires.
 - Les músiques i les cançons.
 - La il·luminació.
 - La direcció escènica.
 - I sobre tot donar vida als titelles. Això vol dir: fer d'actor-titellaire.
- Tot això és una feina llarga i complicada.

2. Actituds que cal tenir per anar al Teatre.

- Respecte per la feina que suposa crear un muntatge.
- Anar-hi amb els sentits ben oberts per captar bé la història que s'hi esdevindrà.
- Entendre que el teatre és una ficció:
 - Una manera diferent d'explicar-nos les coses i de fer-nos-les viure.
 - Els personatges-titelles i l'escenografia són també de ficció. Són com les il·lustracions d'un llibre i ens ajuden a imaginar-nos millor la història que ens expliquen.
 - En definitiva, anar al teatre és anar a escoltar, a mirar, a viure i a aprendre noves coses, perquè després en puguem parlar i treure'n conclusions; ésser crítics.

III - TREBALL POSTERIOR A L'ESCOLA

1. Rememorar l'experiència.

- Què ha passat?
- Quina història hi hem pogut viure? Quina era la trama?
- Recordem els personatges?
- Com ens ho han explicat?
 - Recordem com era l'escenografia? Com es transformava en els diferents espais on succeïen els fets de la història?
 - Com anava vestit l'actor-titellaire? Anava canviant el vestuari? Feia més d'un personatge? Com sabíem quin personatge era quin? Quin era el seu paper a l'obra i la seva feina com a titellaires?
 - Què deu ser el més difícil per als artistes que han fet el muntatge: fer el guió i els diàlegs; dissenyar i construir l'escenografia i els titelles; fer les músiques i les cançons; fer d'actor-titellaire; dirigir el muntatge?
 - Quina d'aquestes feines li agradaria més fer a cadascú?
 - Podem recordar les cançons?
- Hi havia un músic, quins instruments tocava?